

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 68584-12-19 ש' ואח' נ' ב'

1

מספר בקשה: 5

לפני כבוד השופט נפתלי שילה

המבקשים

1. ש' ש'
ע"י ב"כ עו"ד אורי צפת

2. א' ד'
3. ד' מ'
4. ב' א'
5. נ' ע'
6. ד' צ' מ'
7. נ' א'
8. ד' א'
9. ד' ס'
ע"י ב"כ עו"ד משה מכנס

נגד

המשיב

ר' ב'
ע"י ב"כ עו"ד רפי שפטר

החלטה

2

3 לפני בקשת המבקשים - הם המערערים בתיק שבכותרת - ל"עיון מחדש ולדיון בעל-פה
4 בהחלטות" שניתנו על ידי ושבמסגרתן עוכב ביצוע פסק דינו של בהמ"ש קמא רק באופן חלקי.

5

6 א. רקע עובדתי

7

8 1. ביום 4.6.2002 נפטר המנוח מ' ש' ז"ל כשהוא ערירי, ללא ילדים וללא קרובים מהפרנטלה
9 הראשונה (להלן : המנוח).

10

11 2. המבקשים נמצאו כיורשיו של המנוח מצד הורי אמו והוכרה זכאותם למחצית מעיזבונו.
12 כמו כן, עורכי דינם מונו למנהלי עיזבון המנוח.

13

14 3. באשר ליורשים מצד הורי אביו של המנוח - מאחר שלא היה קיים מידע מספק אודותם,
15 הודיע ב"כ האפוטרופוס הכללי שהוא מבקש להתערב בהליכים והוא עתה למינוי מומחה
16 מטעם ביהמ"ש, על מנת שיפעל לאיתור יורשי הורי אביו של המנוח.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 68584-12-19 ש' ואח' נ' ב'

4. בהסכמת הצדדים, מינה ביהמ"ש את הגנאולוג עו"ד רוני גולן לצורך עריכת מחקר גנאולוגי
אודות הרכב המשפחה, על מנת להתחקות אחר צאצאי הורי אביו של המנוח (להלן:
המומחה).
5. ביום 9.3.16, בתום מחקר מקיף שנערך מספר שנים והתפרש על פני שלוש מדינות, הגיש
המומחה את חוות דעתו, במסגרתה נקבע שהמשיב הוא הצאצא היחיד של הורי אבי
המנוח.
6. המשיב עתר לאימוץ חו"ד המומחה ומתן צו ירושה מתוקן, בו ייקבע שגם הוא יורש של
המנוח. המבקשים טענו שחוות הדעת שגויה ויש לדחות את התובענה, מאחר שלא הוכח
שהמשיב הוא אחד מיורשי המנוח.
7. ביום 13.11.19 ניתן פסק דינו של בהמ"ש קמא (כב' סג"נ השופטת דהן) שקבע כי:
"מן המקובץ לעיל, נחה דעתי להורות על אימוץ מסקנות חוות דעת המומחה וקביעה כי
התובע הינו היורש של מחצית עזבון המנוח, בהיותו הצאצא של הוריי אב המנוח". (להלן:
פסה"ד).
8. המבקשים לא השלימו עם פסה"ד וביום 29.12.19 הגישו ערעור (להלן: הערעור).
9. ביום 9.1.20 הגישו המבקשים "בקשה דחופה לעיכוב ביצועו של פסק הדין – במעמד צד
אחד". ביום 12.1.20 ניתן על ידי צו עיכוב ביצוע זמני והבקשה הועברה לתגובת המשיב.
10. ביום 28.1.20, לאחר קבלת תגובת המשיב לבקשה לעיכוב ביצוע, ניתנה החלטתי בבקשה
לעיכוב ביצוע ובמסגרתה קבעתי כדלהלן:
1. לצורך הכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע יש לבחון את סיכויי הערעור ואת מאזן הנוחות.
2. בכל הנוגע לסיכויי הערעור – שעה שפסק הדין מבוסס על מומחה מטעם בית המשפט
שמונה בהסכמת הצדדים, נראה כי משוכת הערעור אינה נמוכה כלל. זאת, לאור ההלכה
המצמצמת את עילות פסילת מומחה מטעם ביהמ"ש למקרים חריגים.
3. בכל הנוגע למאזן הנוחות – יש ליתן משקל מסוים לטענות המבקשים, שעה שהמשיב
הוא תושב חוץ, אין לו נכסים בישראל והסכום שמגיע לו על פי פסה"ד הוא בערך 3.5
מיליון ₪ - סכום יחסית גבוה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 68584-12-19 ש' ש' ואח' נ' ב'

4. לכן, אני סבור שיש לקבל את הבקשה בחלקה ולהורות כי מחצית הכספים יוותרו
בקופת ביהמ"ש עד לאחר מתן פסק הדין בערעור ומחצית יועברו למשיב.
5. באופן זה, מחד יזכה המשיב בחלק מזכייטו ומאידך, יובטח לפחות מחצית מהסכום
וכך תקל מלאכת ההשבה ע"י המבקשים אם הערעור יתקבל."

11. ביום 29.1.20 בעקבות בקשת ב"כ המשיב להבהרת ההחלטה קבעתי כי: "מובהר כי לא
ניתן עיכוב ביצוע לרכיב ההוצאות בפסק הדין".

12. עוד באותו היום, הגישו המבקשים "בקשה דחופה לביטול החלטה שניתנה ללא סמכות"
במסגרתה נתבקש ביהמ"ש לבטל את החלטתו בדבר עיכוב הביצוע החלקי, מאחר
שלטענתם החלטה זו ניתנה "בלא שמוצתה זכותם המוקנית של המבקשים עפ"י תקנה
241(ג1) לתקנות סדר הדין האזרחי להגיב על תשובת המשיב בתוך עשרה ימים...".

ביום 30.1.20 דחיתי את הבקשה לביטול החלטה, תוך שציינתי כי ביהמ"ש העליון קבע
שתקנה 241(ג1) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 (להלן: התקנות) לא חלה על
הליכי ביניים בערעור כגון בקשה לעיכוב ביצוע ולכן ההחלטה ניתנה בסמכות וכדין.

13. ביום 5.2.20 הגישו המבקשים "בקשה לעיון מחדש ולדיון בעל-פה בהחלטות" (להלן:
הבקשה) – היא הבקשה נשוא החלטה זו.

ב. תמצית טענות המבקשים

1. יש לעיין מחדש בהחלטה על עיכוב הביצוע החלקי וכן בהחלטת ההבהרה (להלן:
ההחלטות) וזאת מכוח תקנה 368 לתקנות הקובעת שערכאה שיפוטית מוסמכת לתקן בכל
עת החלטת ביניים, לבטלה ולשנותה, כאשר נוצרו נסיבות חדשות המצדיקות שינוי
ההחלטה וגם כאשר נראה לאותה ערכאה כי החלטתה הקודמת היתה מוטעית – אפילו
כשלא השתנו הנסיבות. כללים אלו נועדו לחסוך פניה מיותרת לערכאת הערעור בגין
החלטת ביניים שנפלה בה טעות.

2. בשל היקף החומר הרב שהונח בפני ביהמ"ש, "נעלמו מעיני ביהמ"ש יסודות חשובים ביותר
וחיוניים של הערעור בתיק זה ושל הבקשה לעיכוב ביצוע" ולכן יש מקום לעיין מחדש
בהחלטות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 68584-12-19 ש' ואח' נ' ב'

3. למבקשים טענות חמורות כנגד חוות הדעת שהגיש המומחה, לרבות טענות קשות כנגד המומחה עצמו שכלל אינו בגדר מומחה.

4. בהחלטותיו, לא הביא ביהמ"ש בחשבון במידה הדרושה את הנזק הרב שעלול להיגרם למבקשים אם יתקבל הערעור. המשיב בן 81 שנה, לא ידוע מי יהיו יורשיו, נגדם יהיה צורך לנקוט הליכי גביה אם הערעור יתקבל, לא ידוע מה החוק בפולין קובע לגבי גביית כספים שהמשיב יחויב בהם או יורשיו ואף לא ידוע מאומה על רכושו – לא בישראל ולא בפולין. לכן, אין כל מידע לגבי היכולת לגבות ממנו בחזרה סכום כה גדול. העברת סכום כה גדול לידי המשיב ללא המצאת בטוחות רציניות להחזרת הכסף "כמוהו כהשלכת הכסף לים".

5. המבקשים צירפו לבקשה המקורית פרטים בנוגע למצב המשפטי הלא יציב של מערכת המשפט בפולין שמעידים על כך שיקשה לגבות את הכסף חזרה אם הערעור יתקבל. לבקשה זו צורפו מידעים נוספים שהגיעו לידי המבקשים בנושא זה.

6. ביהמ"ש קבע שמחצית חלקו של המשיב יוותר בקופת ביהמ"ש וזאת מאחר שלא ידע שכספי העיזבון כולם מוחזקים בחשבון בנק מיוחד ע"י מנהלי העיזבון.

7. טעם נוסף לעיון מחדש בהחלטות היא העובדה שהמבקשים "נגררים" כבר כ-18 שנה במשפט זה, בעוד המשיב הצטרף להליך רק בשנת 2016 ולכן "משך הזמן שהוא ממתין לתוצאות המשפט קצר לאין-ערוך ממשך ההמתנה המתישה והארוכה שנכפתה על המבקשים".

8. ציפייתו של המשיב לקבלת הכספים (שאינם כספים שניטלו ממנו ומושבים אליו על פי פסה"ד) אינה שקולה כנגד החשש הכבד כי לבסוף יישאר הכסף הרב בידיו או בידי יורשיו ללא יכולת לגבותו חזרה.

9. המבקשים עותרים לביטול ההחלטות ולקיום דיון בעל-פה בהן.

ג. תמצית טענות המשיב

1. יש לדחות את הבקשה לעיון מחדש ולקביעת דיון בעל-פה. מדובר בניסיון נוסף של המבקשים לביטול החלטות, לאחר שטענתם שניתנה החלטה בחוסר סמכות נדחתה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 68584-12-19 ש' ואח' נ' ב'

2. יש לדחות את הבקשה מאחר שהמבקשים לא הצביעו על כל שינוי נסיבות ולא הצביעו על כל טעות ברורה המצדיקה עיון מחודש בהחלטות.
3. סיכויי הערעור נמוכים. אף בנוגע למאזן הנוחות, חסד עשה ביהמ"ש עם המבקשים בכך שקבע שרק מחצית מחלקו של המשיב בכספים יועבר אליו כעת.
4. המבקשים עושים שימוש לרעה בהליכי משפט. הם מגישים בקשות לעיון חוזר כפרקטיקה מקובלת, משתלחים במומחה ובמשיב ויוצרים סחבת מכוונת בהליך.
5. מכל הנימוקים הנ"ל, יש לדחות את הבקשה.
- ד. דיון והכרעה**
1. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה אני סבור שדינה להידחות, מהטעמים שיפורטו להלן:
2. תקנה 368(א) לתקנות שכותרתה "עיון מחדש", שמצויה תחת פרק הסעדים הזמניים קובעת כי:
- "לבקשת בעל דין רשאי בית המשפט לעיין מחדש בצו זמני שניתן, אם ראה כי הדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות חדשות שנתגלו מאז מתן הצו, או אם ראה כי מלכתחילה לא היתה הצדקה למתן הצו."**
3. נטל השכנוע בבקשה לעיון מחדש מוטל על כתפי מגיש הבקשה. ברע"א 1056/10 קווי אשראי לישראל שירותים פיננסיים משלימים בע"מ נ' רוני אליעד (02.08.2010) (בפסקה 3) נקבע כי:
- "הנטל לשכנע כי מתחייב שינוי בהחלטה שיפוטית על-ידי אותה ערכאה שנתנה אותה, מוטל על מגיש הבקשה לעיון חוזר. עליו להוכיח התקיימותם של "טעמים מיוחדים המצדיקים זאת" על-מנת למנוע שימוש לרעה בהליך החרג של עיון מחדש... כאשר לא חל שינוי בנסיבות כאמור, עדיין נתונה לערכאה שנתנה את ההחלטה הסמכות לשנותה, אולם הלכה פסוקה היא כי הדבר ייעשה רק "במקרים נדירים ביותר", כאשר מתברר לבית המשפט כי נתן החלטה מוטעית."**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 68584-12-19 ש' ואח' נ' ב'

ראו גם: ע"א 9396/00 קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים נ' אלי זנגי, נה(3) 537 (2001)
בפסקה 3.

4. ברע"א 3881/17 סימון טיבי נ' ווי קוון אינבסטמנטס לימיטד (07.08.2017) קבע כב'
השופט סולברג (פסקה 6) כי:

"בשל החשש מפני שימוש לרעה במנגנון של בקשה לעיון חוזר... הרי שנדרשים טעמים
כבדי משקל על מנת לשכנע שיש הצדקה לעשות כן מבלי שהשתנו הנסיבות... לבית
המשפט נתון מרחב של שיקול דעת בעניין זה, ועליו לשים לב במיוחד לכך שלא מדובר
בשימוש לרעה בהליכי משפט. "ברי כי בקשה לעיון חוזר איננה דרך המלך להשיג על
החלטה שניתנה, וכי שינוי החלטה שלא באמצעות הליך ערעורי לא יעשה כדבר
שבשגרה. זאת נוכח האינטרס הציבורי והפרטי גם יחד, ליעילות ההליך השיפוטי,
ליציבות החלטות שיפוטיות ולהגנה על ציפיות הצדדים המחזיקים בהחלטה שיפוטית
שכבר ניתנה".

ראו גם: רע"א 7025/17 אחים המאם הובלות ומסחר בע"מ נ' מחזור פלדה
בע"מ (25.03.2018) וע"א 3604/02 אילן אוקו נ' יחיאל שמי, נו(4) 505 (2002).

5. בענייננו, המבקש לא הרים את הנטל להוכיח כי תנאי תקנה 368 מתקיימים. ראשית, לא
הוכח שינוי נסיבות או גילוי עובדות חדשות המצדיקות עיון מחודש. שנית, המבקש ביסס
את עיקר בקשתו על הטענה שמלכתחילה לא מוצדק היה ליתן את עיכוב הביצוע החלקי
ועל הטענה שטעה ביהמ"ש בהחלטותיו עת "נעלמו מעיני ביהמ"ש יסודות חשובים ביותר
וחיוניים של הערעור שבתיק זה ושל הבקשה לעיכוב ביצוע" (סע' 3 לבקשה). טענות אלו לא
מהוות עילה לעיון מחדש ומהוות רק "מחזור" של טענות קודמות. למעלה מן הצורך, אפרט
בתמצית מדוע דין הבקשה להידחות אף לגופה.

6. כלל הוא, שהגשת ערעור לא תעכב את ביצוע ההחלטה עליה מערערים (תקנה 466
לתקנות). הצידוק העומד בבסיס כלל זה נעוץ בזכותו של בעל דין שזכה בתביעתו לאחר
שניתן לצדדים יומם בביהמ"ש, ליהנות מפירות זכיייתו בסמוך לאחר קבלת פסק הדין
המוזכר. לצד כלל זה, ישנם מקרים יוצאי דופן המצדיקים את עיכוב ביצוע פסק הדין.
מטרתו של עיכוב הביצוע הוא לשמור על המצב הקיים, כאשר עולה חשש שלא ניתן יהיה
להשיב את המצב לקדמותו באם יתקבל הערעור. (ח' בן נון וט' חבקין, הערעור האזרחי,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 68584-12-19 ש' ש' ואח' נ' ב'

1 מהדורה שלישית (2012), 368-369 (להלן: **בן נון וחבקי**); ע"א 10013/17 **דוד אמסלם נ'**
2 **ישראל קרול** (20.8.18) פסקה 4).

3
4 7. על המבקש לעכב את ביצוע פסק הדין לשכנע את ביהמ"ש בהתקיימותם של שני תנאים
5 מצטברים: האחד – כי סיכויי הערעור להתקבל גבוהים, והשני – כי "מאזן הנוחות" נוטה
6 לטובתו, כלומר, עליו להראות שישנו חשש של ממש שיהיה קשה להשיב את המצב
7 לקדמותו אם יתקבל הערעור לאחר שכבר בוצע פסק הדין של הערכאה הראשונה. בין שני
8 השיקולים הללו מתקיים יחס של מעין "מקבילית כוחות", במובן זה שככל שמאזן הנוחות
9 נוטה לטובת המבקש, ניתן להקל בדרישה הנוגעת לסיכויי הערעור, ולהפך. (ע"א 5671/11
10 **אנדרסון מדיקל בע"מ נ' אוניפארם בע"מ** (1.9.11) פסקה 8).

11
12 8. באשר לעיכוב ביצוע פסק דין כספי - הנטייה היא שלא לעכב את ביצוע פסק הדין, מאחר
13 שמימוש פסק דין לתשלום כסף הוא בדרך כלל הפיך על דרך ההשבה (ע"א 7221/01 י.ג.
14 **רובינשטיין יצור וסחר נ' שובל שיווק מוצרים והפצתם**, פ"ד נו(4) 178, 182 (2002); א'
15 **גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי**, מהדורה 12 (2015) עמ' 1117 (להלן: **גורן**)). על מבקש עיכוב
16 הביצוע של פסק דין כספי לשכנע שבמידה שלא יעוכב פסק הדין, יהיה קושי לגבות בחזרה
17 את הכספים שישולמו מכוח פס"ד ככל שהערעור יתקבל. אם מוכח שדחיית הבקשה
18 לעיכוב ביצוע תביא לקריסתו הכלכלית של המערער או תגרום לו לנזק רב, ומנגד הנזק
19 שייגרם למשיב אם לא יעוכב הביצוע הוא קטן יותר – ייטה ביהמ"ש לעכב את הביצוע. (**בן**
20 **נון וחבקי**, 372).

21
22 9. לפי תקנה 470 לתקנות ניתן לעכב ביצוע בדרכים שונות. בין היתר, נתונה לביהמ"ש
23 הסמכות להורות על עיכוב ביצוע חלקי (ב"ש 503/82 **משה אלקיים נ' אביבה אלקיים**, פ"ד
24 לח(1) 337, 339). כאשר הצדדים מצביעים על קשיים כספיים של הצד שכנגד וכאשר עולה
25 מהסיטואציה מורכבות ובעייתיות מיוחדת, עולה הצורך במציאת פתרון "אמצעי" המאזן
26 בין זכויות הצדדים, פתרון שכזה ניתן ליישם בעיכוב ביצוע חלקי של פסק הדין (**גורן**, 1117).

27
28 10. באשר לסיכויי הערעור - כפי שציינתי בהחלטה בדבר עיכוב הביצוע החלקי, מאחר שעסקינן
29 בערעור על פס"ד המבוסס על חוות דעת מומחה מטעם ביהמ"ש שמונה בהסכמת הצדדים,
30 ובשים לב להלכה בנוגע לפסילת מומחה וחוות דעת מומחים, נראה כי משוכת הערעור אינה
31 קלה. יחד עם זאת ומבלי לקבוע מסמרות, לא ניתן לקבוע שלערעור אין כל סיכוי להתקבל.
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 68584-12-19 ש' ש' ואח' נ' ב'

11. באשר למאזן הנוחות - בהחלטתי לקחתי בחשבון את העובדה שהמשיב תושב חוץ, את
היות המשיב חסר נכסים בישראל והסכום שזכה בו בפסה"ד. בע"א 4705/06 יונה אטלנוב
נ' שמואל חורש (01.08.2006) (להלן: פס"ד אטלנוב) דחה ביהמ"ש העליון בקשה לעיכוב
ביצוע מלא של פס"ד כספי שניתן לזכותו של תושב חוץ, לאחר שביהמ"ש המחוזי עיכב
חלקית את ביצוע פסה"ד במובן זה שעוכב תשלום מחצית מהסכום בלבד. בית המשפט
קבע שעיכוב ביצוע באופן זה ביטא איזון מתאים וראוי. באשר להיות הזוכה בפסה"ד תושב
זר נקבע שם (בפסקה 5) כי:

"ככלל, אין זה סביר לחייב בעל דין שזכה בפסק-דין כספי בערכאה הראשונה להמתין
למימושו עד לאישור זכייתו בערכאת הערעור אך בשל היותו תושב חוץ. כלל גורף שכזה
אין לו מקום... עם זאת, אין משמעות הדבר כי אין לתושבות הזרה כל נפקות, ונראה כי
יש ליתן על כך את הדעת בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה".

בע"א 1344/13 חברת האחים ישראל בע"מ נ' פרישטה בע"מ (25.04.2013) צוין כי:

"אכן, כפי שטוענת המבקשת, בעניין אטלנוב העיר השופט חשין כי במקרה של חיוב
נזיקי, בניגוד לסכסוך על בסיס התקשרות רצונית, יש לתת משקל גבוה יותר לתושבות
הזרה של החייב."

ראו גם: ת"א (מחוזי חי') 690-04 אלי קופל, עו"ד נ' יעל נגלר (16.12.2008).

12. נפסק כי: "כדי לזכות בעיכוב ביצוע של פסק-דין כספי, מוטל על המבקש להראות שאם
יזכה בערעור לא יוכל לגבות בחזרה מן התובע את כספו. טענה בדבר מצבו הכלכלי של
הזוכה וחוסר יכולתו של זה להשיב את אשר זכה בו באם יפסיד בערעור, אינה יכולה
להיטען בעלמא וצריכה להיות מבוססת" (ע"א 9750/05 ח' אליהו נ' יצחק אלנר
14.02.2006). נטל השכנוע מוטל לפתחו של המבקש, ואין זה נטל קל (גורן, 1106).

13. בענייננו, המבקשים לא הרימו את הנטל להוכיח כי לא יוכלו לקבל חזרה את הכסף באם
ערעורם יתקבל. טענת המבקשים לפיה יש להתחשב בגילו של המשיב כדי להצדיק את
עיכוב הביצוע, אין לקבל. אדרבא - דווקא גילו של המשיב, כאמור בן 81 שנה, מצדיק את
העברת חלק מכספי הזכיה שלו לידיו כבר כעת, על מנת שיוכל להנות מהם ולא יצטרך
לחכות לסיום ההליכים בתיק, שייתכן שייקחו עוד זמן לא קצר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 68584-12-19 ש' ש' ואח' נ' ב'

14. כמו כן, העובדה שהכספים המדוברים הינם כספי ירושה אף היא תומכת באי מתן עיכוב ביצוע מלא. שהרי, לא מדובר בסכום שעל המבקשים להוציא כעת מכיסם, אלא מדובר בכספים שזכו בהם בגדר "מן מן השמיים". אכן, ערעור על פסק הדין תלוי ועומד, אולם הצדדים אינם "שקולים" זה לזה, במובן זה שבידי המשיב ישנו פס"ד לטובתו ולכן מעמדו עדיף. בהחלטה בוצע איזון ראוי בין האינטרסים השונים של הצדדים. כפי שנקבע בפס"ד **אטלנוב** :

"בהתאם לעקרונות אלה, ולאחר ששקל את הנסיבות המיוחדות שלפניו, קבע בית- המשפט המחוזי כי יש לעכב את מחצית הסכום שנפסק. נראה לי כי פתרון ביניים זה הנו ראוי, ויש בו משום איזון נכון בין האינטרס של המשיבים בביצוע מיידי של פסק-הדין לבין האינטרס של המבקש להיפרע מהם, אם וכאשר יזכה בערעורו. במקרה שלפנינו, המחלוקת בין הצדדים הנה עובדתית בעיקרה, ורוב רובו של הערעור מופנה כנגד הממצאים העובדתיים שקבע בית-המשפט המחוזי"

גם בע"א 3456/14 **גיורא נפתלי נ' דוד פימה** (02.06.2014) מנגנון האיזון בו נקט ביהמ"ש היה עיכוב ביצוע של מחצית מסכום הזכיה ונקבע כי: "איזון בין השיקולים השונים שפורטו לעיל בצירוף הצורך לאפשר לזוכה (המשיב) ליהנות לאלתר מפרי זכייתו, ולו בחלקו, הביאני למסקנה כי מחצית מסכום פסק הדין תשולם למשיב והמחצית השנייה תופקד בנאמנות בידי בא-כוחו בישראל".

ראו גם: בע"מ 7371/15 **פלונית נ' פלוני** (13.03.2016) בו עיכב ביהמ"ש את ביצוע פס"ד באופן חלקי בלבד כך ששני שלישים מהסכום שנפסק יועברו לזוכה ואילו שליש יוותר בידי המבקשת עד להכרעה בערעור.

וכן: רע"א 363/04 **משה קלוגר נ' מוחמד מחמוד ג'אזי** (24.03.2004).

15. גם דינה של הבקשה לעיון מחדש בהחלטת ההבהרה בה קבעתי שעיכוב הביצוע לא יחול על החיוב בהוצאות משפט - להידחות. הלכה היא שביהמ"ש אינו נוטה לעכב ביצוע של תשלום הוצאות משפט ושכ"ט עורך דין (ע"א 4346/14 **עזבון המנוח מג'אדלה מוחמד יוסף נ' עזבון המנוחה מג'אלה עאישה חאג' מחמוד** (28.8.14); ע"א 6593/12 **מנאר יעוץ כלכלי והשקעות בע"מ נ' מנאלח מיסי** (23.9.12); ע"א 7419/13 **יצחק חג'ג' נ' מגן דוד אדום בישראל** (3.11.13)).

נכונים הדברים במיוחד, שעה שהמבקשים לא הצביעו על כל נזק שיגרם להם מתשלום ההוצאות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 68584-12-19 ש' ואח' נ' ב'

16. אף בקשת המבקשים לקיום דיון בעל פה בהחלטות דינה להידחות. המבקשים מפנים
לתקנה 465(ד) לתקנות אולם מתקנה זו עולה כי לביהמ"ש מסור שיקול דעת האם לקבוע
דיון בע"פ והוא "רשאי" לקבוע דיון אך אינו מחויב. מאחר שהצדדים טענו באריכות
ובפירוט בכתב, לא מצאתי שיש מקום לקיים דיון ואין במקרה דנן צורך להבהיר דברים
נוספים במסגרת דיון בעל פה.
17. **סיכומם של דברים:** לאור כל האמור לעיל הבקשה לעיון מחדש ולדיון בעל פה בהחלטות -
נדחת.
18. המבקשים יישאו בהוצאות המשיב בסך של 5,000 ₪.
19. ההחלטה מותרת לפרסום בכפוף להשמטת פרטים מזהים.
- ניתנה היום, י"ח שבט תש"פ, 13 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

נפתלי שילה, שופט